

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΟΣΑΤΥΡΙΚΗ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ ΜΟΝΟΝ 'Εν Ἀθῆναις φρ. 15—'Εν δε ταῖς ἑπαρ. φρ. 16—'Εν τῷ ἔξωτ. φρ. 20.
Β. ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ.

ΒΟΥΛΗ.

Πολύ καλά κάμνουν οἱ κκ. Καραβᾶς καὶ Φιλήμων χρησιμοποιοῦντες τὸν καιρὸν τῶν, ὁ μὲν εἰς διηγετικὴν καὶ ἀδιάλειπτον ἀνάγνωσιν ἐφημερίδων, ὁ δὲ εἰς τυπογραφικὰς διορθώσεις τοῦ *Αἵωνος*.

Ὁ Κουμουνδούρος μειδιᾷ χαιρεκᾶκως, βλέπων τὸν Τρικούπη νὰ πέρνῃ χάπια.

Ἀπ' ἀρχῆς ἐτι τῆς συνεδρείας ὁ κ. Μεσσηνέζης ἐφωράθη συνομιλῶν μετὰ τοῦ κ. Κουμουνδούρου. Ἐπειδὴ πρόκειται περὶ τῆς ἐπερωτήσεώς του διὰ τὴν κατάσχετασιν τῆς Ἡπειροθεσσαλίας, ὑποθέτομεν ὅτι θὰ ἐζήτησε τὴν γνώμην του ἂν ἔπρεπε νάρχισθαι ἀπὸ τὸν Αἶμον ἢ ἀπὸ τὴν ἐλληνικὴν χημαῖαν.

Ὅταν εἶδομεν τὸν Καρδαρᾶν ἀπρεπῶς πρὸς τὸν Κότταρην ἐρίζοντα, ἐνεθυμήθημεν σχετικὴν ῥῆσιν τοῦ ἀοιδίου Δελφινιώρη: ἀτόση ἦτο ἡ ἀναίδεια τοῦ ὑπουργοῦ. . . ὥστε καὶ αὐτὸς ὁ Καρδαρᾶς ἀπέστρεψε τὸ πρόσωπον.»

Τῷ κ. Σακελλαροπούλῳ ὅταν ὁμιλῇ πλειοτέραν φειδῶ τοῦ δρ. ἱστορικῶν ἐνεστῶτων.

Ὅταν βλέπωμεν ἀφ' ἑνὸς τὸν Νικολὴν, μὲ τὰ νῶτα ἐστραμμένα πρὸς τὴν βουλὴν, ῥω, αἰκώτατα νὰ θερμαίνῃ τὰ πόδια του παρὰ τὴν θερμάστραν, ἀφτέρου τὸν γερο-Καλλιφρονᾶν ζηλοτύπως νὰ στεγνῶν τὸ μαντίλι του, φοδοῦμεθα μὴ ποτε παραστῶμεν μάρτυρες σκηνῆς, ὡς ἐκείνην τῶν μασκαράδων τοῦ Μονάχου.

Ἐπὶ τῇ θεᾷ ἀσπ. ὁρόν ἐν τῷ θεωρίῳ τῶν διπλωματῶν ἀνεμνήσθη ὅτι διερχόμεθα τὰς ἀποκρεω.

Ἐτερος ἐπὶ τῷ αὐτῷ παρατήρησεν :

— Τὸ καλοκαίρι μᾶς ἔφερεν ἐκεῖνος μὲ τᾶσπρο γελέκο ;
— Δὲν εἰσεύρεις ὅτι οἱ φράγκοι πάνε 12 ἡμέραις ἐμπρὸς ἀπὸ μᾶς ;

Ἐπερώτησις Μεσσηνέζης. Ἐρχισε μὲ ἐν «θλιβεραὶ εἰδήσεις» καὶ ἐτελείωσε μὲ ἐν ἄλλο «καθῆκον ἀειπάρενον.»

Καθ' ὅλον τὸ διάστημα τοῦτο—παράδοξον—ὁ Καλλιγᾶς ἐκοιμᾶτο, χωρὶς οὐδὲ κἂν νὰ ταράσσεται εἰς τὰ τραγικὰ τοῦ ῥήτορος σχήματα, οὐδ' εἰς τοὺς ἀπορόνους τοῦ Μπότσαρη, τοῦ Τζαβέλλα, τοῦ Ἀνδρούτσου, τοῦ Κολοκοτρώνη, τοῦ Καραϊσκάκη, τοῦ Κωλέττη, τοῦ Μιαούλη, καὶ τοῦ Κουντουριώτη, οὐδ' εἰς τὴν εὐγενὴν τοῦ Γαλλίαν, τὴν φιλελεύθερον Ἀγγλίαν, τὴν σοφὴν Γερμανίαν, τὴν χριστιανικὴν Αὐστρίαν, τὴν μεγάλην ὀρθόδοξον Ῥωσίαν, ἀφυπνίσθη ὅμως πάραυτα εἰς τοὺς γέλωτας, τοὺς ὁποίους ὁ Γεωργαντάρας ἀσέβαστους ἐπὶ τῇ τελευταίᾳ του ταύτῃ φράσει ἐξέσπασεν, συμπαρασύραντας σύμπασαν τὴν βουλὴν. ἦτο αὕτη ἡ σπουδαία ἐπερώτησις, περὶ ἧς τὰ τηλεγραφικὰ πρακτωρεῖα τίς οἶδε πόσα, ἐκ προκαταβολῆς διευτυμπάνισαν εἰς τὴν Εὐρώπην, ἐπερώτησις εἰς τὴν ὁποίαν ὁ κ. πρωθυπουργὸς ἀπλούστατα ἀπήντησε μὲ ὀλίγον μειδίαμα καὶ ἐν τίποτι δὲν εἰσεύρομεν.

Παρατηρήθη δὲ ὅτι ὁ κ. Μεσσηνέζης μετὰ τὴν ἐπερώτησιν του ἤλλαξε θέσιν, πολὺ ἐκ τῶν ἄνω πρὸς τὰ κάτω, φαίνεται νὰ ἐνόησε μόνος του τὸν κατήφορον.

Μετ' ὀλίγον μακρὰ τραγελαφικὴ συζήτησις ἐγείρεται μετὰξὺ δύο ἀκαταλογίστων καὶ ἐνὸς ἀκατανοήτου περὶ τοῦ λαοῦ καὶ τῶν ἱποστασιῶν, περὶ τοῦ Μετσόβου καὶ τῶν ὑπαλλήλων, ἐν ᾗ σατανικώτατα ἀναμιγνύεται τὸ 21 καὶ τὸ 54, ἀλλ' οὐδὲ γοῦ διὰ τὸ 78. Τέλος τίθηται πέρας ἐν καὶ μόνον τοῦ κ. Κουμουνδούρου μαγικὸν ἀμὴ σπεύδετε ἀπαλλάττον μᾶς τῆς περαιτέρω ἀηδίας.

Νάτος.